

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5611/24
4.12.2024. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић, председника већа, Марије Бошковић и Слободана Керановића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Маринковић, адвокат из Београда, ул. Молерова бр.38, против туженог ББ из ..., са пријављеним пребивалиштем у ... и боравиштем у ..., чији је пуномоћник Горан Видаковић, адвокат из Панчева, ТЦ Змај Јовина бр. 2, ради предаје ствари, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде на основу признања Основног суда у Панчеву П 805/24 од 27.8.2024. године, у седници већа одржаној 4.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда на основу признања Основног суда у Панчеву П 805/24 од 27.8.2024. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом на основу признања, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени дужан да тужиоцу врати у државину путнички аутомобил марке “RENAULT SENIC”, број шасије ..., број мотора ..., година производње 2018., чији је власник. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 16.850,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности ове пресуде па до коначне исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је у целисти, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду у границама прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог основана.

Према стању у списима тужилац је тужбом тражио од туженог да му врати у државину путнички аутомобил марке “RENAULT SENIC”, број шасије ..., број мотора ..., година производње 2018., чији је власник, уз постављање алтернативног

захтева према коме се тужени може ослободити обавезе предаје путничког аутомобила уколико тужиоцу у року од 15 дана плати новчани износ од 1.224.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе на до исплате.

Дана 05.02.2024. године тужени је доставио одговор на тужбу са противтужбом у којој је истакао да су се тужилац и тужени упознали преко пословне сарадње, а тужилац је туженом продао аутомобил за 17.500 евра, уз оверено овлашћење за коришћење. Тужени је аутомобил користио годину дана, али је касније открио да је тужилац ставио забрану отуђења возила, чиме је онемогућено пререгистровање. Тужени је признао део тужбеног захтева који се односи на обавезу да тужиоцу преда возило у посед. Међутим, истакао је противтужбени захтев, наводећи да је реч о двостраном правном послу - усменом уговору о купопродаји моторног возила, који је извршен исплатом купопродајне цене и предајом возила. Тужилац је касније онемогућио туженог да несметано користи возило стављањем забране отуђења, чиме је уговор раскинут од стране тужиоца. Због тога тужени захтева да му тужилац врати исплаћену купопродајну цену у износу од 16.500 евра, умањену за 1.000 евра због амортизације и остварене користи од једногодишњег коришћења возила.

Суд није дозволио расправљање по противтужби туженог и иста је издвојена, заведена под новим бројем те додељена у рад судији по редоследу. Првостепени суд је након тога на основу члана 348 у вези члана 327 став 3 ЗПП донео пресуду на основу признања којом је усвојио тужбени захтев тужиоца у целости са образложењем да је тужени признао у целини тужбени захтев те да не постоји потреба за одлучивањем о постављеном алтернативном захтеву.

Међутим, оваква одлука првостепеног суда се за сада не може прихватити као законита и правилна, јер је како се то основано жалбом туженог указује, учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 6 ЗПП.

Одредбом члана 348 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да ако тужени до закључења главне расправе призна тужбени захтев, суд ће без даљег расправљања да донесе пресуду којом усваја тужбени захтев (пресуда на основу признања).

Сходно цитираној законској одредби изјава о признању захтева мора бити јасна, недвосмислена, изричита и безусловна, каква изјава туженог је изостала јер је тужени противтужбеним захтевом јасно и прецизно одредио под којим условима признаје део тужбеног захтева те је условио своје признање за предају предметног возила тужиоцу истовременим враћањем купопродајне цене, умањене у одређеном износу због амортизације возила и користи коју је имао од његовог коришћења.

Из наведених разлога нису били испуњени услови из одредбе члана 348 став 1 у вези члана 327 став 3 Закона о парничном поступку за доношење побијане пресуде па је иста морала бити укинута.

Истовремено је укинута и одлука о трошковима поступка јер зависи од коначног исхода спора.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка на коју му је указано те ће наставити поступање и након што потпуно и правилно утврди све битне чињенице и на њих правилно примени материјално право, донеће правилну и закониту одлуку. Утврдиће да ли обавеза туженог да врати предметно возило може бити условљена обавезом тужиоца да врати износ купопродајне цене, с обзиром да је одредбом члана 132 став 3 ЗОО прописано да ако обе стране имају право захтевати враћање датог, узајамна враћања се врше по правилима за извршење двостраних уговора (члан 122 ЗОО). У складу са тим, размотриће има ли места спајању поступка по тужби овде тужиоца ради чинидбе и противтужби туженог ради раскида уговора о купопродаји моторног возила и обавезивања тужиоца на враћање купопродајне цене, ради једновременог и ефикаснијег решавања спора између странака.

Са свега изнетог, на основу члана 391 став 1 ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Татјана Лемајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић